

Diumenge XXVI (C) de durant l'any

Text de l'Evangelí (Lc 16,19-31): En aquell temps, Jesús digué als fariseus: «Hi havia un home ric que portava vestits de porpra i de lli i celebrava cada dia festes esplèndides. Un pobre que es deia Llàtzer s'estava ajagut vora el seu portal amb tot el cos nafrat, esperant de satisfer la fam amb les engrunes que queien de la taula del ric; fins i tot venien els gossos a llepar-li les nafres (...)».

Solidaritat: desvetllar el “cor acostumat”

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos del Papa Francesc)

(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui, hi ha alguns paisatges als quals ens hi hem acostumat de tant veure'ls o escoltar-los. El gran risc de l'acostumament és la indiferència: ja res ens causa astorament, ni ens estremeix, ni ens qüestiona... Quelcom així pot passar-nos amb el trist paisatge que emergeix cada cop amb més força en els nostres carrers (gent de tota edat pidolant o removent les deixalles, dormint en les cantonades...) i en el nostre món (terrorisme, guerres...).

Amb l'acostumament arriba la indiferència: ja no ens interessen les seves vides, llurs històries, les seves necessitats, ni el seu futur. Nogensmenys, és el paisatge que ens envolta i nosaltres, ho vulguem o no, formem part d'ell.

—A aquest cor acostumat ve a desvetllar-lo i rescatar-lo del mal de la indiferència la invitació de l'Església al dejuni: un dejuni que ha de partir de l'amor i que ha de dur-nos a un amor més gran. El dejuni que Déu vol és “no donar l'espatlla al germà”. Dejunar des de la solidaritat! Avui solament es pot dejunar treballant per tal que altres no hagin de “dejunar”.